

Folkeparti er positivt, og det kan vi støtte hundrede procent. Men i de sager, hvor barnet skal spørges om ønske om opholdssted, bør der også være en bisidder til barnet, hverken plejeforældre eller forældre. Der findes trods alt ikke noget mere loyalt end børn. Allerhelst ser vi, at barnet/børnene fra dag 1 får en personlig bisidder, som følger barnet og holder kontakt.

I nogle jyske kommuner har der været forsøg med aftalekontrakter med de familier, der ikke kan få hverdagen til at fungere. Kan ministeren oplyse, om der foreligger noget resultat af disse forsøg? Ifølge Socialforskningsinstituttet er det i to ud af tre sager forældrene selv, der henvender sig til kommunen. Det fører desværre ofte til en frivillig tvangsanbringelse, og så ruller maskinen. Mon ikke nogle af disse familier kunne have glæde af netop en aftalekontrakt?

I Dansk Folkeparti ser vi gerne, at der nyttænkes i flere retninger. Det må alt andet lige være bedre rent menneskeligt og også økonomisk. Men uanset hvad må det være barnets tarv, der sættes i højsædet.

Afslutningsvis vil jeg gentage, at vi støtter forslaget og ser frem til det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KRF):

Jeg bemærkede, at fru Jette Jespersen talte om det med en fast kontaktperson til barnet. Jeg har jo meget stor forståelse og sympati for det her med, at der skal være kontinuitet i barnets forløb, og det er bl.a. det, vi forsøger at skabe med netop den her lov, så barnet ikke skal forholde sig til en hel masse nye mennesker.

Derfor vil jeg godt spørge fru Jette Jespersen, om ikke hun frygter, at når barnet yderligere ud over sin sagsbehandler, ud over forskellige plejefamilier, og hvem barnet nu ellers har været i kontakt med, også skal have en kontaktperson, så bliver det simpelt hen bare en ekstra voksen, at forholde sig til. Og er problemet ikke med sådan en kontaktperson, at vedkommende jo også kan skifte job eller gå på pension? Er det ikke sådan, at hvis man havde en person, som det her barn havde et godt og trygt forhold til, altså f.eks. en i det nære miljø, så ville man typisk allerede anbringe barnet sammen med denne voksne?

Kl. 19.10

Så er problemet ikke, at der mangler en stabil faktor i det her barns liv? Og hvis vi havde det, var alle problemer jo løst. Derfor kan man ikke

bare pådutte barnet en ekstra person at forholde sig til og tro, at det er måden at løse det på.

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg mener ikke, det er at pådutte barnet en ekstra person, for det skal selvfølgelig være en person, barnet har tiltro til i forvejen. Det kan da godt være en moster, eller hvad ved jeg. Og bliver mosteren gammel og går på pension, gør det hende dog ikke ringere som person.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KRF):

Sagt til fru Jette Jespersen: Gid alle børn dog havde en stabil moster, men det er jo ikke tilfældet. Havde alle børn en stabil moster, havde vi jo ikke noget problem. Så kunne den stabile moster måske hjælpe det til at blive i sit eget hjem eller overtage ansvaret eller forældremyndigheden over barnet. Så er problemet i virkeligheden ikke her, at ikke alle børn har en stabil moster? Hvordan skal vi så løse problemet for de børn, der ikke har det? Det er jo dem, jeg er bekymret for. Jeg er ikke så bekymret for dem, der trods alt har en stabil moster.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne spørge fru Jette Jespersen: Kan den kontaktperson ikke også være en lærer, en nabo, en spillelærer, en spejderfører, bare et voksent menneske i barnets nærmiljø, som barnet har tilid til, uanset om det er familie eller ikkefamilie? Kan det ikke også være en sådan person?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Sagt til fru Tove Videbæk: Det er som talt ud af mine papirer. Det var faktisk den retning, jeg var i.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Da jeg bad om ordet i sidste runde, var det netop, fordi jeg syntes, at fru Charlotte Dyremose kom ud i en retorik, som var meget lidt seriøs, hvis vi tænker på, hvor seriøse sager det her drejer sig om.

Når vi foreslår en talsperson, er det jo netop, for at det kan være en person, som kan være god at have med, men som jo ikke nødvendigvis er den, barnet hverken kan eller skal eller vil bo hos.